

εις τούς δαίμονας. Τὸ ἀντικείμενον δὲ τοῦτο ἦτον θυλακίον τι ἐκ πανίου, βερυπωμένον ἕνεκα τῆς πολλῆς χρήσεως· ὁ πρόεδρος ἔσχισε μὲ μαχαιρίδιον τὸ βρωμερὸν ἐκεῖνο περικάλυμμα καὶ εὔρεν ἐντὸς τοῦ θυλακίου τεμάχιον ἀρχαίας περγαμνῆς ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ἦν ἐπιγεγραμμένον ἀρχαῖον ἐλληνικὸν γνωμικόν.

Πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἴσταντο προσηλωμένοι εἰς αὐτὸν καὶ ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ γενικὴ περιέργεια ἠύξησεν, ὅτε εἰς τὴν θέαν τῶν διαβολευμένων καὶ καταχθονίων λέξεων, ἀκτὺς χαρᾶς ἔλαμψεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ προέδρου, ὅστις ὑψῶν πρὸς οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμούς του, ἐσπόγγισε μὲ τρέμουσαν χεῖρα δύο δάκρυα ἐπὶ τῶν παρειῶν του ρέυσαντα.

— Κύριοι ἔνορχοι, εἶπεν ἐπὶ τέλους μὲ φωνὴν συγκεκλιμένην. Ἄς εὐχαριστήσωμεν ἅπαντες τὴν θεῖαν πρόνοιαν, ἣτις μᾶς ἔσωσεν ἀπὸ τὴν αἰσχύνῃ καὶ τὴν τύψιν μιᾶς ἀδίκου ἀποφάσεως· ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι ἀθῶα τοῦ ἐγκλήματος τὸ ὁποῖον τῇ προσάπτεται, καὶ ὀλίγα λέξεις πρὸς ἐξήγησιν θέλουσιν ἐξαρκέσει ὅπως σὰς πείσωσιν.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ προσοχὴ ἐγένεεν ἔτι μεγαλύτερα· καὶ αὕτη ἡ κατηγορουμένη ἀναλαμβάνουσα ἐκ τῆς ταραχῆς τῆς ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς, ὡς ν' ἀνακαλέσῃ παλαιὰς ἀναμνήσεις καὶ ἴστατο ἀχροαζομένην.

— Πρὸ τεσσαράκοντα καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν, ἐξηκολούθησε μὲ ἦθος σοβαρὸν, νέοι τινὲς σπουδασταὶ τοῦ Ὄξφορντ ἔφυγον ἡμέραν τινὰ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου ὅπως καταναλώσωσι εἰς μωρὰς εὐωχίας, τὰ ὀλίγα χρήματα τὰ ὁποῖα εἶχον. Ἀφοῦ κατεξόδωσαν ταῦτα, ἀπεχωρίσθησαν ὁμόσαντες μεταξὺ αὐτῶν τὴν πονηρὰν ἀπόφασιν, τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἕκαστος τὴν ἀκόλαστον ταύτην ζωὴν δι' ἐξόδιον τοῦ πρώτου τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσῃ.

« Τὸ ἐσπέρας τοῦ χωρισμοῦ των, εἰς τῶν νέων ἐκείνων ἔφθασεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μικροῦ χωριδίου, καὶ μολοντί δὲν ἦτο κύριος ἐνὸς λεπτοῦ, ἔλαβε μολοντοῦτο τὴν ἀναίδειαν νὰ συστήσῃ τὸν ἵππον του εἰς τὸν ὑπρέτην τοῦ σταύλου καὶ νὰ ζητήσῃ δεῖπνον καλόν, καὶ κλίνην ἀναπαυτικὴν. Ἐνῶ οὗτος ἐμηχανεύετο νὰ εὔρῃ τὸν τρόπον δι' οὗ ν' ἀπαλλαγῆ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων, εἶδε νεάνιδα μάζευμένην παρὰ τὴν πυρὰν τῆς ἐστίας. Ἦτον αὕτη ἡ κόρη τοῦ ξενοδόχου, ἣτις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ σφοδρὸν παραξυσμὸν πυρετοῦ. Ἐρωτήσας ἔμαθε ὅτι πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐτυραννεῖτο ἀπὸ τὴν σκληρὰν ταύτην νόσον καὶ ὅτι ὅλα τῶν ἱατρῶν τὰ θεραπευτικὰ δὲν εἶχον ἐπιφέρει εἰς αὐτὴν οὐδεμίαν βελτίωσιν, ἐνῶ οἱ γονεῖς αὐτῆς μάτην ἐξώδευον ἄπειρα χρήματα εἰς συμβούλια καὶ φάρμακα.

Τοιαύτη διήγησις ἐνέπνευσεν εἰς τὸν νέον σπουδαστὴν τοῦ Ὄξφορντ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ὠφελῆται τῆς ἐπιπιστίας καὶ δυστυχίας τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, καὶ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ λάκκου τὸν ὁποῖον διὰ τῶν χειρῶν του ἀνώρυξε.

— Σὰς ὑπόσχομαι νὰ θεραπεύσω τὴν κόρην σας, τοῖς εἶπε, καὶ σχίσας ἐκ τινος βιβλίου, λωρίδα περγαμνῆς ἔσυρεν ἐπ' αὐτῆς λέξεις τινάς, ἀνέβραψε μετὰ τοῦτο τὸ φυλακτήριον ἐκεῖνο εἰς πανίον καὶ παρήγγειλε τὴν ἀσθενὴ νὰ φέρῃ αὐτὸ εἰς τὸν κόλπον τῆς, μεχριστοῦ ἰαθῆ. Ἐν τούτοις ἡ ἐκ περιστάσεως, ἡ διότι τὸ τοιοῦτον ἐπενήργησε εἰς τὴν φαντασίαν τῆς νεάνιδος, διαρκούσης τῆς ἐβδομάδος καθ' ἣν ὁ νέος ἔμεινεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὁ πυρετὸς δὲν κατέλαβεν πλέον αὐτὴν· ὅτε δὲ οὗτος ἠθέλησε ν' ἀναχωρήσῃ ἐζήτησε μετὰ τολμῆς τὸν λογαριασμὸν τοῦ χρέους του· ἀλλ' οἱ ξενοδόχοι του ἀπεποιήθησαν νὰ δεχθῶσι τι παρ' αὐτοῦ, μάλιστα εὐχαριστοῦντες αὐτὸν, τὸν ἐζήτησαν καὶ συγγνώμην ὅτι δῆθεν δὲν ἦσαν εὐποροὶ διὰ νὰ δώσωσι πρὸς αὐτὸν μικρὸν δαῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης των.

« Κύριοι ἔνορχοι, τὸ θυλακίον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ μαθητὴς τοῦ Ὄξφορντ ἔδωκε καθ' ὃν εἶπον τρόπον πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν εἰς τὴν ἀσθενὴ νέαν, εἶναι τοῦτο τὸ φυλακτήριον διὰ τὴν κατοχὴν τοῦ ὁποῖου κατηγορεῖται ἡ γυνὴ αὕτη, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον οἱ μάρτυρες ἀποδίδουσι δύναμιν ὑπεράνθρωπον, ἡ νέα ἐκείνη εἶναι αὕτη ἡ ἰδία κατηγορουμένη, καὶ ὁ μαθητὴς τοῦ Ὄξφορντ ὅστις κατεγράσθη τῆς ἐπιστίας τῆς εἰμ' ἐγώ. »

Μετὰ τὴν ὁμολογίαν ταύτην, ἀπελύθη ἄνευ ἀποφάσεως ἡ γυνὴ, καὶ ἔκτοτε οἱ Σύεδροι τῆς Κομητείας τοῦ Ὄξφορντ δὲν ἐδίκασαν πλέον οὐδένα ἐπὶ μαγεία.

(μετάφρασις) Α. Β. Β.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Η ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΙΗ.

Ὡ σ' ἐνθυμοῦμαι! κύκλω σου
Ὁ κόσμος ἐμειδία,
Ὅτε, νερὰ προσπλέουσα
Γαλήνια καὶ λεῖα,
Ἄλλην ὡς σὲ δὲν ἐβλεπες
Εὐδαίμονα θνητὴν.
Εἰς ἄνθη τότε ρόδινα
Ἐκρύπτετο τὸ μέλλον,
Καὶ, κτῆμα τῆς ἀγκάλῃς σου,
Τὸ ζεῦγος τῶν ἀγγέλων
Χαρὰν εἰς τὴν καρδίαν σου,
Ἐνέχεε διττὴν.

Τ' ἄθῳα! δεξιούμενα
 Ἐζύγονον τὰ χεῖλη
 Εἰς συναφὴν, καὶ ἄγγελος
 Τὸν ἄγγελον ἐφίλει,
 Κ' ἐκάλλυνε τὸ σύμπλεγμα
 Ἡ χάρις τ' οὐρανοῦ.

Ἐνῶ τὰ παριέβαλλες
 Εἰς τὴν θερμὴν ἀγκάλην . . .
 ᾧ! τίς νὰ εἶπῃ δύναται
 Τοῦ στήθους σου τὴν πάλην,
 Τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἔκφρασιν,
 Τὸ σκίρτημα τοῦ νοῦ ;

Καὶ τότε, ὡς μεθύουσα,
 Οὐράνιζες τὸ βλέμμα,
 Καὶ λόγους κατανύξεως
 Ἀπίγγελτες ἡρέμα·
 Ὁ νοῦς πετῶν συνῴδευε
 Τὴν φλόγα τῆς εὐχῆς.
 (Φυλλάδιον 4 τόμ. ΣΤ΄.)

Τῆς γῆς δὲν ἦσο κάτοικος,
 Οὐδὲ θνητῆς ὁμοία,
 Ὅτε τὴν νύκτα μέριμνα
 Σ' ἐξύπνιζε γλυκεῖα,
 Κ' ἠτένιζες τὰ τέκνα σου
 Εἰς ἔκστασιν ψυχῆς.

ᾧ δυστυχῆ! σ' ἐλάνθανεν
 Ἡ μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου,
 Ἥτις, ὡσὰν εἰς ἐνεδραν,
 Κρύπτει τὸν ὄφιν, ὅπου
 Μοσχοβολοῦν τ' ἀρώματα
 Λειμώνων ἀνθηρῶν.

Φεῦ! ζοφερά τὸν οἶκόν σου
 Ἐτύλιζε σκοτία,
 Κ' ἐσκόρπισε τοῦ μέλλοντος
 Τὰ ῥόδα τρικυμῖα,
 Ἐμπρός σου ἐξελίσσουσα
 Ἀπαίσιον παρόν.

Ἐμπρός σου μαῦρος κ' ἔρημος
 Ὁ κόσμος ἐπεφάνη!
 Ἐχώρισε τὸ ζευγὸς σου
 Τῆς Μοίρας ἡ δρεπάνη,
 Καὶ τώρα ; . . . τώρα δάκρυα
 Καὶ θρήνοι φλογεροί!

Ὁ γέλωσ τώρα τρέπεται
 Εἰς ἀλγεινὴν ὀδύνην,
 Ὁ ὕπνος φεύγει, δύστηνε,
 Τὴν ἄχαρὴν σου κλίνην,
 Ἐνθα, ψυχῆς μαρτύριον,
 Ὁ πόνος γρηγορεῖ.

Γ. Χ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΟΥΪΛΙΑΜ ΒΟΡΔΣΒΟΡΘ. [William Wordsworth]
 Αὐλικὸς ποιητὴς τῆς Ἀγγλίας.

Τὸν περὶφημον Σούθεϋ ποιητὴν Ἄγγλον διεδέξατο ὁ ΟὐΪλλιαμ Βορδσβόρθ, γεννηθεὶς τὸ 1770 εἰς Κοκερμουθ τῆς Κυβερλάνδης· διεξελθὼν ἐν τάξει τὰς φιλολογικὰς σπουδὰς του, περιῆλθε νέος ἔτι, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἐλουητίαν καὶ τὴν Γερμανίαν, περὶ ὧν ἐδημοσίευσεν ἐπομένως τοπικὰς περιγραφὰς.

Ὁ ποιητὴς οὗτος εἶν' ἐκ τῶν διασημοτέρων Ἄγγλων, καὶ ἔργα του ἀριθμοῦνται τὰ ἐπόμενα descriptive sketches in verse, 1793 (Ποιητικαὶ περιγραφαὶ) An evening Walk 1793 (Ἐσπερινὸς περίπρασος. Διάφοροι ποιήσεις 1798. Ἐξακολούθησις τοῦ πολέμου ἐπὶ τῆς Πυρρηναικῆς χειρσνήσου 1809. The excursion (ἡ ἐκδρομὴ) ἀπόσπασμα ποιήματος ἐπιγραφομένου The Recluse (ἡ μοναχὴ) 1814. The white Doe. Kyl-